

то си, голѣмо богатство и голѣма сериозностъ, при това обичаше и да си глѣда много добръ тѣлото, колкото да се облача много скъпоцѣнно и да употрѣблява голѣма диета, която даже неприличаше нито на най самолюбивий человекъ, а съ лъжливо тържество като подържаваше истинната сериозностъ и високомудруванието, та даде поводъ на хората да се сумяватъ отъ него и да му завиждатъ; тѣй щото даже и баща му Парменионъ еднѣжъ му рече тѣй: „О чадо, глѣдай добръ да не би да станишь и по лошь. Но на Александра бѣха го наклеветили отъ прѣди много години. Тѣй щото когато Дарий бѣше се побѣдилъ въ Киликия, и Македонцитѣ бѣха завладели паритѣ на Дамаскъ, и се намѣриха въ Армията много робие, случи се щото между ония да намератъ и една прѣкрасна жена отъ родѣтъ на Пиднитѣ нарицаема Антигона. Прочее, тѣзи жена бѣха я дали на Филота. А той като младежъ, въ врѣме на опиванието си много ѝ се възхваляваше за гдѣто т. е. е извършилъ дѣяния по военната часть въ врѣме на завоюванието му, и че по-великитѣ отъ тѣхъ ги въздаваше на баща му и на себе си, и че Александръ е билъ ужъ юнуша, зато Александръ е притяжавалъ името на властѣта си по причина на Филота и на Пармениона, и безъ тѣхъ Александръ нищо не можеше да дѣйствува. Но случи се щото Антигона да кажи тѣзи нѣща на единъ отъ домашнитѣ си, а естествено нѣщо е щото онзи да кажи и на